

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-38/2026-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Željke Zrilić Ježek, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja PLANIGRAD PROJEKT d.o.o., Svetošimunska cesta 82, 10000 Zagreb, OIB: 41389203676, zastupan po opunomoćenicima odvjetnicima Odvjetničkog društva Božić i partneri d.o.o., Zagreb, Kastavska ulica 8A, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstava prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, Zagreb, Ulica Republike Austrije 14, OIB: 95093210687 i Zajednice ponuditelja MAR d.o.o. i MODIFIKACIJA ING d.o.o., zastupani po opunomoćenicima Marku Perisu i Lani Propadalo Duka, odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marko Peris i Lana Propadalo Duka, Zagreb, Trnjanska cesta 45a, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 22. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/25-01/647, urbroj: 354-02/1-25-5 od 22. prosinca 2025.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška ovog upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana te je odbijen i njegov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka.

2. Tužitelj pobija osporavano rješenje kao i odluku o odabiru naručitelja Klasa: 406-07/24-01/334, Urbroj: 531-05-5-25-93 od 14. listopada 2025. u cijelosti jer su činjenice u upravnom postupku pogrešno i nepotpuno utvrđene zbog čega postoji proturječnost između dokaza koji se nalaze u spisu, a time je izveden i nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Poziva se na raniji paralelni postupak javne nabave u kojem je tuženik donio odluku o poništenju od 20. studenoga 2024., kojom je poništen postupak nabave izvođenja radova izgradnje zamjenskih obiteljskih kuća na području Zagreb sjever, a nakon što je isključen tužitelj, protiv koje je tužitelj uložio žalbu uslijed koje je rješenjem tuženika Klasa: UP/II-034-02/24-02/687, Urbroj: 354-

02/14-24-7 od 3. veljače 2025. pobijana odluka poništena, a potom i presudom ovoga Suda poslovni broj: Us II-65/2025-9 od 12. lipnja 2025. odbijen je tužbeni zahtjev naručitelja za poništavanje rješenja tuženika od 3. veljače 2025., iz razloga jer je naslovni sud utvrdio da naručitelj nije dokazao jednostrani raskid niti da je prije isključenja tužitelja iz postupka omogućio tužitelju da dostavi dokaze o poduzetim mjerama samokorigiranja sukladno članku 41. stavku 3. Pravilnika o provedbi postupaka nabave roba, usluga i radova za postupke obnove („Narodne novine“ 28/23. – dalje: Pravilnik). Tužitelj ističe kako naručitelj u pobijanoj odluci ispušta iz vida da je isključenje tužitelja kao gospodarskog subjekta iz postupka nabave krajnja i najstroža mjera koju naručitelj može poduzeti prema gospodarskom subjektu te da je ona kao takva u ovom slučaju sasvim neprimjerena i stoga nezakonita. Navodi kako naručitelj nije, iako je bio dužan, uzimajući u obzir okolnosti da se radi o krajnjoj i najstrožoj mjeri te vodeći računa o načelu proporcionalnosti, percipirao okolnosti predmetnog slučaja te je potom propustio pravilno ocijeniti predstavlja li predmetno postupanje tužitelja povredu koja čini tužitelja nepouzdanim partnerom za izvršenje konkretnog ugovora na koji se postupak javne nabave odnosi. Ističe da naručitelj nije prije donošenja pobijane oduke obratio pažnju na načelo razmjernosti (proporcionalnosti) niti je vodio računa da mjera koju poduzima težinom i trajanjem nije razmjerna naravi potrebe za tom mjerom, odnosno nepravilno je cijenio dokaze koje je tužitelj dostavio o poduzetim mjerama samokorigiranja sukladno članku 41. stavku 3. Pravilnika. Unatoč prethodno navedenom tuženik je neosnovano odbio žalbu tužitelja zauzimajući pritom dijametralno suprotan pravni stav od pravnog stava iznesenog u rješenju tuženika od 3. veljače 2025. i sasvim paušalno zaključujući da je pobijana odluka ispravna i zakonita iako naručitelj i dalje nije dokazao da je raskinut ugovor o nabavi radova (Zaštitna tunelska skela), broj ugovora 24/2023, sklopljen između naručitelja i tužitelja 25. siječnja 2023. kao ni da je obavijest o raskidu valjano dostavio tužitelju, a što je bila izričita tuženikova uputa naručitelju u paralelnom postupku. Tužitelj predlaže da naslovni sud održi raspravu u predmetnom postupku, a kako bi se mogao izvesti dokaz saslušanjem svjedoka, a kojim saslušanjem svjedoka bi se na pravilan i potpun način utvrdilo činjenično stanje koje je u pobijanom rješenju pogrešno utvrđeno. Prvenstveno predlaže provesti dokaz saslušanjem direktora tužitelja. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže poništiti rješenje tuženika od 22. prosinca 2025., poništiti odluku o odabiru naručitelja od 14. listopada 2025. uz naknadu troškova žalbenog postupka kao i naknadu troškova ovog upravnog spora. Nastavno, predlaže da Sud sukladno odredbi članka 42. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 36/24. – dalje u tekstu: ZUS) odredi privremenu mjeru kojom bi se zaustavio postupak javne nabave broj objave: 2024/ES F02-0009005 do pravomoćnosti presude u ovom upravnom sporu imajući u vidu da bi nastavak provedbe predmetnog postupka javne nabave, odnosno provedba novog postupka javne nabave za iste usluge izvođenja radova imalo značajne otegotne posljedice, odnosno prouzročili bi tešku i nepopravljivu štetu za tužitelja koji je bio jedini ponuditelj s valjanom ponudom u predmetnom postupku javne nabave.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti kao neosnovan iz razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja. U odnosu na pozivanje tužitelja na prethodno provedeni postupak ukazuje kako tužitelj zaboravlja spomenuti ponovljeni postupak pregleda i ocjene ponuda te novoutvrđene činjenice kao i presudu ovoga Suda poslovni broj: Us II-1/2026 u tom postupku obzirom mu isto ne ide u prilog, već se referira na stariju praksu suda. Tuženik navodi kako se

tužitelj u tužbi u cijelosti netočno i neosnovano referira da naručitelj u predmetnom postupku odabira sudionika nije omogućio tužitelju da dokaže da je poduzeo mjere samokorigiranja, obzirom je uvidom u dokumentaciju predmetnog postupka utvrđeno da je naručitelj 24. srpnja 2025. od tužitelja zatražio da dostavi dokaze o mjerama koje je ponuditelj poduzeo kako bi dokazao svoju pouzdanost bez obzira na postojanje relevantne osnove za isključenje. Upravno suprotno navodima tužitelja, naručitelj je u predmetnom postupku postupajući sukladno pravnom shvaćanju tuženika iz rješenja od 3. veljače 2025. i pripadajuće presude ovog Suda poslovni broj: Us II-65/2025-9 od 12. lipnja 2025. i pozvao tužitelja da dostavi dokaze o poduzetim mjerama samokorigiranja, međutim, tužitelj, postupajući po pozivu, nije dostavio nikakve dokaze već samo očitovanje u kojem navodi kako smatra da nije pokazao značajne i opetovane nedostatke prilikom provedbe ugovora i obrazlaže razloge zbog kojih to smatra. Tužitelj u tužbi ne iznosi navode niti dostavlja dokaze kojima bi osporio zakonitost odluka tuženika već se njegovi navodi svode na ponavljanje žalbenih navoda i paušalno isticanje da naručitelj pri donošenju odluke o isključenju nije vodio računa o načelu razmjernosti odnosno da je nepravilno ocijenio dokaze koje je tužitelj dostavio o poduzetim mjerama samokorigiranja. Tuženik se poziva na stav zauzet u presudi Suda Europske unije u predmetu C-267/18 od 3. listopada 2019. prema kojoj naručitelj pri svojoj ocjeni postojanja odnosno nepostojanja osnove za isključenje iz članka 57. stavak 4. točke g) Direktive 2014/24/EU, a koja osnova za isključenje je prenesena u nacionalno zakonodavstvo – članak 254. stavak 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi te relevantni članak 40. stavak 2. točka 7. Pravilnika, nije vezan odlukama drugih naručitelja već ima ovlast u svakom konkretnom slučaju sam ocijeniti integritet i pouzdanost gospodarskog subjekta na kojeg se raskid prethodnog ugovora o javnoj nabavi odnosi. Također, upućuje na presudu Suda EU u predmetu C-41/18 od 19. lipnja 2019. u kojoj se u točki 29. navodi da je mogućnost svakog javnog naručitelja da iz postupka javne nabave isključi ponuditelja osobito namijenjena tome da se tom javnom naručitelju omogući ocjena integriteta i pouzdanosti svakog od ponuditelja. S obzirom da je naručitelj u konkretnom predmetu raskinuo sporni ugovor, za što je u predmetnom postupku dostavio dokaze, a s obzirom da razlozi koji su doveli do raskida, prema činjeničnom stanju spisa, leže u neurednom izvršavanju ugovorom preuzetih obveza te cijeneći okolnost da tužitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije dostavio dokaze o poduzetim mjerama samokorigiranja, naručitelj je opravdano ocijenio tužitelja nepouzdanim partnerom za uredno izvršenje predmetnog ugovora. Tuženik ukazuje i na presudu ovoga Suda poslovni broj: Us II-1/2026 od 29. siječnja 2026., kojom je Sud upravno potvrdio da je u istovjetnoj situaciji, a koja se odnosila također na pitanje raskida upravo ovog konkretnog ugovora, naručitelj dokazao da je raskinuo sporni ugovor o nabavi radova – zaštitna tunelska skela, broj ugovora: 24/2023, slijedom značajnih i opetovanih nedostataka tijekom provedbe tog ugovora na strani tužitelja te da je omogućio tužitelju dostavljanje dokaza o poduzetim mjerama samokorigiranja. Nastavno, tuženik opisuje slijed raskida ugovora o nabavi radova – Zaštitna tunelska skela, broj: 24/2023 od 25. siječnja 2023. Prigovara osnovanosti određivanja privremene mjere obzirom da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 42. stavak 3. ZUS-a jer tužitelj nije dokazao eventualnu štetu koja bi se teško mogla popraviti, osobito jer nisu dostavljeni adekvatni dokazi. Tuženik ističe da je eventualna materijalna šteta nadoknadiva jer za to postoji sudski mehanizmi naknade štete dok eventualna nezakonitost pobijanog rješenja nije razlog za odgodu izvršenja pojedinačne odluke. Također ističe da neosnovano tužitelj potražuje trošak upravnog

spora jer je isti suprotan članku 144. ZUS-a. Slijedom navedenog, predlaže odbiti prijedlog za određivanje privremene mjere i odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

4. Zainteresirana osoba Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, iako uredno pozvan, nije Sudu dostavio odgovor na tužbu.

5. U odgovoru na tužbu Zajednice ponuditelja MAR d.o.o. i MODIFIKACIJA ING d.o.o. ponajprije se opreza radi ističe kako je tužba podnesena izvan zakonom propisanog roka te predlaže odbaciti podnesenu tužbu kao nepravovremenu. Nadalje, naručitelj je u ovom predmetu nesporno dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluku o isključenju žalitelja iz postupka nabave te je u svjetlu primjene načela razmjernosti nedvojbeno omogućio ponuditelju da dokaže svoju pouzdanost sukladno odredbama članka 41. stavak 3. Pravilnika, bez obzira na postojanje relevantne osnove isključenja, a sve sukladno primjenjivim odredbama članka 40. stavak 2. točka 7. i 8. istog Pravilnika. Ističe kako je u žalbenom postupku nesporno utvrđeno da je raniji ugovor o izvođenju radova između naručitelja i ovdje tužitelja raskinut, da je ugovor raskinut jer radovi nisu izvršeni u ugovorenom i naknadno ostavljenom roku, uvažavajući činjenicu da je naručitelj pozvao tužitelja na dostavu dokaza u vezi poduzetnih mjera samokorigiranja. Stoga smatra da je tuženikova odluka, kojom se odbila žalba tužitelja, u cijelosti zakonita i pravilna. U odnosu na navode tužitelja da nije dokazano da bi sporni ugovor broj: 24/2023 od 25. siječnja 2023. bio raskinut, ponajprije se ističe kako isti navodi nisu potkrijepljeni bilo kakvim dokazima, već se svode na paušalno iznesene tvrdnje koje su protivne materijalnoj dokumentaciji koju je zainteresirana osoba, naručitelj, priložio zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda. Zainteresirana osoba naglašava da tužitelj niti ne pokušava osporiti raskid ugovora, niti se tužbom nastoji dokazati da je tužitelj ispunio svoju obvezu preuzetu ranijim ugovorom. Kako je tuženik u potpunosti pravilno postupio kada je potvrdio odluku o odabiru u ovom postupku javne nabave, a obzirom je naručitelj postupio sukladno obvezi iz članka 52. stavak 3. Pravilnika te je nesporno dokazao postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluku o isključenju tužitelja iz postupka javne nabave, što tužitelj nije uspio osporiti. Stoga, predlaže tužbu odbaciti kao nepravovremenu, podredno odbiti tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja tuženika od 22. prosinca 2025. te odbiti zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora. Također, potražuje trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 13.556,00 eura uvećano za porez na dodanu vrijednost.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Iz spisa predmeta proizlazi da je naručitelj Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine objavilo 4. rujna 2024. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv za dostavu ponuda u postupku odabira sudionika u obnovi, broj objave: 2024/ES F02-0009005, radi nabave izvođenja radova konstrukcijske obnove višestambenih, stambeno-poslovnih i poslovnih zgrada na području mjesnih odbora Gupčeva zvijezda, Medveščak, Nova Ves, Petrova, Ribnjak, Šalata i Voćarska – Grad Zagreb. Predmet nabave je podijeljen u četiri grupe te se, između ostalih, grupa IV odnosi na Trg Josipa Langa 3, Zagreb, s dozvoljenim nuđenjem po grupama. Kriterij odabira ponude je najniža cijena.

U predmetnom postupku javne nabave u grupi IV predmeta nabave pristiglo je 7 ponuda od kojih je naručitelj 4 ocijenio valjanim te je donesena odluka o odabiru od 14. listopada 2025., objavljena 23. listopada 2025., a kojom je kao najpovoljnija

odabrana ponuda Zajednice ponuditelja MAR d.o.o., Samobor i MODIFIKACIJA ING d.o.o., Zagreb.

Ponuda tužitelja ocijenjena je neprihvatljivom i nepravilnom sukladno članku 26. stavak 1. točka 1. i 7. te članku 40. stavku 2. točka 7. i 8. Pravilnika.

8. Člankom 254. stavak 1. točka 7. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine broj: 120/2016, 114/2022.) propisano je da javni naručitelj može isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave, ako gospodarski subjekt pokaže značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o javnoj nabavi ili prethodnog ugovora o koncesiji, čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija.

9. Članak 40. stavak 2. točka 7. i 8. Pravilnika propisuje da naručitelj ima pravo isključiti gospodarskog subjekta iz postupka nabave, ako gospodarski subjekt pokaže značajne ili opetovane nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o nabavi ili prethodnog ugovora o koncesiji, čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija, i ako je gospodarski subjekt kriv za ozbiljno pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje ili za ispunjenje kriterija za odabir gospodarskog subjekta, ako je prikrivio takve informacije.

10. Uvidom u zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno je da naručitelj isključuje tužitelja iz postupka nabave, budući da je isti pokazao značajne nedostatke tijekom provedbe bitnih zahtjeva iz prethodnog ugovora o nabavi, a koji su imali za posljedicu prijevremeni raskid tog ugovora, te iz razloga što je gospodarski subjekt kriv za pogrešno prikazivanje činjenica pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru odsutnosti osnova za isključenje, odnosno gospodarski subjekt je u ESPD obrascu lažno ispunio točku 5.5. – prijevremeni raskid, naknada štete ili druge usporedive sankcije na način da je u pitanju – "je li gospodarski subjekt iskusio prijevremeni raskid ranijeg ugovora o nabavi, ugovora s naručiteljem ili koncesijskog ugovora ili određivanje naknade štete ili drugih usporedivih sankcija u vezi s tim ranijim ugovorom" odgovorio s „NE“. Naime, uvidom u internu evidenciju naručitelja utvrđeno je kako je 4. ožujka 2024. putem elektroničke pošte naručitelj uputio tužitelju obavijest o jednostranom raskidu ugovora o nabavi radova (Zaštitna tunelska skela, broj: 24/2023 od 25. siječnja 2023. zbog neurednog izvršavanja). Raskid ugovora o nabavi radova imalo je za posljedicu nedostatnu zaštitu prolaznika od opasnih dijelova zgrade, jer se zaštitna tunelska skela zbog raskida ugovora nije mogla postaviti oko zgrada koje predstavljaju opasnost za prolaznike. Naručitelj ocjenjuje ponuditelja dokazno nepouzdanim za izvršenje konkretnog postupka te ističe kako ne postoji potrebiti odnos povjerenja između naručitelja i ponuditelja, a koji je nužni preduvjet za uspješnu suradnju.

11. Tuženik je u detaljnom obrazloženju osporavanog rješenja naveo kako je naručitelj dokazao da je raskinuo sporni ugovor o nabavi radova – zaštitna tunelska skela, broj ugovora: 24/2023, slijedom značajnih i opetovanih nedostataka tijekom provedbe tog ugovora na strani tužitelja te je omogućio tužitelju dostavljanje dokaza o poduzetnim mjerama samokorigiranja. Naime, uvidom u dokumentaciju postupka utvrđeno je da je naručitelj pozvao tužitelja 24. srpnja 2025. da dostavi dokaze o mjerama koje je ponuditelj poduzeo kako bi dokazao svoju pouzdanost bez obzira na postojanje relevantne osnove za isključenje (mjere samokorigiranja). Tužitelj u dostavljenom očitovanju od 30. srpnja 2025. ne dostavlja nikakve dokaze o mjerama samokorigiranja, već negira neuredno izvršenje ugovornih obveza iz ugovora o nabavi

radova (Zaštitna tunelska skela), broj ugovora: 24/2023 te negira da je pokazao značajne i opetovane nedostatke tijekom provedbe tog ugovora. Paušalno i općenito ističe kako u okviru vlastitog poslovanja slijedi sve potrebne poslovne prakse i zakonske izmjene te ih uspješno implementira u poslovne procese.

11.1. Nadalje, naručitelj je dokazao da je raskinuo sporni ugovor o nabavi radova, ugovor broj: 24/2023, jer je 6. studenog 2023. tužitelju preporučeno s povratnicom na njegovu adresu dostavio opomenu pred raskid ugovora u kojoj upozorava tužitelja kao izvođača na prekoračenje roka iz ugovora i poziva ga na ispunjenje ugovora u roku od 15 dana uz napomenu da će se u protivnom ugovor smatrati raskinutim i naplatiti će se jamstvo sukladno ugovoru. Kako tužitelj nije postupio ni nakon ponovnog poziva na ispunjenje obveze iz ugovora, to je naručitelj 4. ožujka 2024. uputio obavijest o jednostranom raskidu predmetnog ugovora, broj: 24/2023.

12. Iz dokumentacije spisu predmeta, kao i iz utvrđenih činjenica proizlazi nespornim da je naručitelj raskinuo ugovor o nabavi radova (Zaštitna tunelska skela), broj: 24/2023 od 25. siječnja 2023., jer na strani tužitelja postoje propusti koji po naručiteljevoj ocjeni predstavljaju neuredno izvršavanje obveza iz ugovora. Nastavno, tužitelju je omogućeno da dokaže da je poduzeo mjere samokorigiranja imajući u vidu da odluka o isključenju predstavlja krajnju i najstrožu mjeru te je naručitelj prilikom donošenja odluke vodio računa o načelu proporcionalnosti.

13. Imajući u vidu da je između tužitelja i naručitelja došlo do prijevremenog raskida ugovora o izvođenju radova te da tužitelj nije ispunio svoju obvezu preuzetu ranije sklopljenim ugovorom, niti je opravdao neispunjenje ugovorne obveze te je unatoč tome ispunio ESPD obrazac na način da je označio da nije iskusio prijevremeni raskid ugovora te po zahtjevu naručitelja nije dostavio dokaz o poduzetim mjerama samokorigiranja, prema ocjeni ovog Suda, pravilno je osporenim rješenjem odbijena žalba tužitelja kao neosnovana, a tuženik je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge detaljno obrazložene u smislu članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. i 110/21.).

14. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je tuženo tijelo prije donošenja osporenog rješenja proveo iscrpni dokazni postupak, tužitelju je omogućeno izjašnjavanje o svim bitnim okolnostima i činjenicama ovog predmetnog slučaja te su analizirani svi podaci i prikupljeni dokazi pa je obzirom na utvrđeno tijekom postupka i u svezi razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, pravilno utvrđeno da na strani tužitelja postoje fakultativni razlozi za isključenje. Obzirom na sadržaj tužbe te odgovora tuženika na tužbu, kao i zainteresirane osobe, te podatke u spisu predmeta proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o podnescima zaprimljenim tijekom upravnog postupka, kao i tijekom upravnog spora. Tužitelj svojim tužbenim navodima ne dovodi u pitanje pravilnost činjeničnog stanja u postupku odlučnog za pravilno rješavanje predmetne upravne stvari, već u biti iznosi svoje tumačenje razloga za isključenje, kao i razloga za raskid ugovora o nabavi radova. Stoga je sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave ocijenivši da su u konkretnom slučaju raspravljena sva bitna činjenična pitanja, odnosno ona koja su odlučna za donošenje pravilnog rješenja te da razlozi zbog kojih se osporeno rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja. Tim više, što saslušanje predloženih svjedoka ne bi dovelo do drugačije odluke u ovom upravnom sporu, a posebice iz razloga što je i u presudi ovog Suda, poslovni broj: Us II-1/2026-5 od 29. siječnja 2026. utvrđeno da je sporni ugovor o nabavi radova, broj: 24/2023 raskinut obzirom je tužitelj zaprimio opomenu i nije postupio po istoj, niti je nastavio s izvršenjem ugovora u

naknadnom roku. Tuženik je iznimno detaljno obrazložio stajalište i zaključke na kojima temelji svoje rješenje, stoga, prema ocjeni ovog Suda nije bilo osnove za održavanje rasprave.

15. Nije osnovan prigovor zainteresirane osobe da bi tužbu trebalo odbaciti, budući da je ista podnesena u roku sukladno članku 434. stavak 2. Zakona o javnoj nabavi kojim je propisano da u slučaju iz članka 432. stavka 5. ovoga Zakona, rok za podnošenje tužbe počinje teći istekom roka od osam dana od dana javne objave. Naime, osporeno rješenje objavljeno je 26. siječnja 2026., pa je sukladno citiranoj odredbi Zakona o javnoj nabavi, tužba podnesena zadnjeg dana roka, odnosno 5. ožujka 2026.

16. Kako je u ovom predmetu donesena meritorna odluka, to nije bilo osnove za odlučivanje o prijedlogu za donošenje privremene mjere. Sukladno svemu navedenom, osporeno rješenje ocjenjuje se zakonitim te je stoga na temelju odredbe članak 116. stavak 1. ZUS-a trebalo riješiti kao u toč. I. izreke ove presude.

17. Odluka o zatraženom trošku tužitelja temelji se na odredbi članka 147. ZUS-a.

16. Zahtjev za naknadu troška zainteresirane osobe Zajednice ponuditelja MAR d.o.o. i MODIFIKACIJA ING d.o.o. ovaj Sud smatra neosnovanim, obzirom da u odgovoru na tužbu nisu naveli činjenične i pravne razloge koji bi doveli do drugačije odluke ovog Suda. Stoga je zahtjev za naknadu troška trebalo odbiti u skladu s odredbom članak 147. ZUS-a.

U Zagrebu 22. travnja 2026.

Predsjednik vijeća
Željka Zrilić Ježek, univ.spec.

Broj zapisa: **9-30886-fe7c2**

Kontrolni broj: **03b9f-ea5f6-46132**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.